

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Manna Animæ Sev Exercitium Facile Simul Et Fructuosum Illis, Qui Quoquo Modo Vacare Orationi Desiderant

Segneri, Paolo

Dilingæ, 1699

XII. Contendite intrare per angustam portam, quia multi, dico vobis, quærent intrare, & non poterunt. Luc. 13. 24.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-48281](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-48281)

XI.

Et si quis erit consummatus inter filios hominum, si ab illo absuerit sapientia tua Domine, in nihilum computabitur. Sap. 9.6.

1. Considera, quanta sit tot hominum vanitas, qui tantopere insudant omnibus alijs aquirendis dotibus eâ solâ exceptâ, quæ momenti est maximi. Quot scholæ semper parent discendis artibus cantandi, equitandi, digladiandi, & omnes eò properant. Quis est, qui currat ad aliquam, in quâ unicè doceatur sanctus DEI timor? & tamen hæc demum est vera sapientia. Quia vera sapientia est nôsse dirigere actiones suas ad ultimum finem. Hac quisquis caret, quantumvis cetera consummatus inter filios hominum, nihil valet: *In nihilum computabitur.*

2. Considera, non dici absolute; *in nihilum computabitur*, qui possidebit dotes modò recensitas, sed qui eas possidebit absque timore DEI sancto: *si absuerit sapientia Domini.* Nam alioquin illæ ipsæ dotes obtineri cum merito possunt. Ecce igitur regulam statuendi, quales sint illæ artes, illa munia, illæ curæ, quibus impendendus est labor, illæ scilicet, quibus

juxta conditionem statûs facillè Divinam hanc sapientiam possis copulare. Illas verò, quæ istam societatem respiciunt, omite.

3. Considera de eo, qui hac Divinâ destitutus est sapientiâ, absolute dici: *In nihilum computabitur*, ut intelligas, qualis sit moneta, cujus in cælo est usus. Quæ autem illic æstimatio de militari virtute Alexandri, de elegantia Cæsaris, de eloquentia Ciceronis, vel astutiâ Politicâ Tiberij? *in nihilum computabitur.* Unum mendicabulum, quale erat Lazarus, idiota, luridus, lacer, ulceribus plenus pluris fit, quàm grandes illi omnes simul juncti. Credisne hanc veritatem? Unde igitur est, quòd opere non exerceas? Una stipula, quam de terrâ levas ex amore DEI, una scutella, quam eluis, unum probrum, quod toleras, unus actus etiam minimus mortificationis, humilitatis, obedientiæ, charitatis plus æstimationis in cælo tibi conciliat, quàm si Plato aliquis exritisses.

XII.

Contendite intrare per angustam portam, quia multi, dico vobis, quarent intrare, & non poterunt. Luc. 13. 24.

1. Considera, non adeò facile esse caditum paradisi, ac nonnulli sibi fingunt. Hoc opus, hic labor est. *Contendite*, inquit Christus. Equis igitur sustinendus conflictus? ille, qui esse solet inter sensum & spiritum.

Sensus cuperet non intrare per portam tam angustam, qualis est mortificationis, humilitatis, obedientiæ, pœnitentiæ. Spiritus agnoscit necessarium esse, ut per eam intres, cum per eandem ipse Christus intraverit. Atque

ita semper invicem contendunt, & ad summam angustiam, & quasi Agoniam hominem reducant. Hinc est, quod, uti Latinus interpretis ait: *Contendite*, Græca phrasis majore Emphasi dicat: *Agonizate*. Magno proinde animo opus est, quia de re agitur summi momenti. Beatus eris, si intres, miser, si non intres. Aut intrare necesse est, aut damnari: *Contendite intrare*.

2. Considera multos esse, qui quaerunt intrare in Paradisum, & ideo viriliter contendunt, & tamen non intrant, quia non perseverant in pugna usque ad finem. Quid igitur illis fiet, qui non quaerunt, & ad primum congressum sensui succumbunt? an istos intraturos credis?

3. Considera, qui sic agunt, non solum non intraturos in paradisum, sed neque, cum volent, poterunt intrare: *querent intrare, & non poterunt*. Causa est, quia non poterunt sensui dedisse victas manus, unde cum propinquante morte dare illas volent spiritui, renunciando amori muliercule, pecunie, honoris, adeo vires suas sentient enerves, ut moraliter nihil possint: *non poterunt*. Proinde si in illo articulo facile consequi salutem velis, operam dabis, ut modò Spiritus affluat non solum dimicare cum sensu, sed & vincere.

XIII.

Irritam quis faciens legem Moysi, sine ulla miseratione duobus vel tribus testibus moritur, quanto magis putatis deteriora mereri supplicia, qui Filium DEI conculcaverit, & sanguinem testamenti pollutum duxerit, in quo sanctificatus est, & Spiritus gratia contumeliam fecerit. Heb. 10. 20.

1. Considera, quanto major sit Nova Legis praestantia quam Antiqua. Et tamen quisquis praeceptum violabat Antiqua, si criminis convictus esset, absque spe veniae moriebatur, lapidatione, vel rogo, vel suspendio interemptus, juxta illud: *Moriatur, nec misereberis ejus. Deut. 19.* Quanto igitur magis: qui transgreditur praeceptum aliquod Nova Legis, dignus foret gravissimo quoque supplicio? Et tibi aliquando dura videtur una poenitentia, quam tibi Conscientiae arbitrio imponit,

2. Considera eum, qui peccat in orbe Christiano, non repugnare qualicumque Legislatori, sed ipsimet DEI Filio. Ita est, duplex est peccandi modus, unus per Contemptum, alius per Subreptionem. Qui subreptit, hoc est, per inconsiderantiam peccat, aut impetum, non ita graviter delinquit, & ideo non est is peccator, de quo in praesenti loquimur. De eo sermo est, qui peccat tali genere contemptus, unde dicitur, *qui Filium DEI conculcaverit, Vae! tibi, si videas peccatum, quod committis, & reputes, quasi rem nihi-*